

Tady jsem

Karel Gott

Tady jsem
zbaven pozláték všech,
prvně nabírám dech,
abych žádal tvůj soud.

Ty mě znáš,
ne, že neměl bych kaz,
kdo ho nemá, kdo z nás,
má-li proudem dnů plout.

Sčítej mé hříchy
i zásluhy, přísný můj soudče,
chci příliš, já vím.
A nářků mě zbav,
mysl mou protkej svítáním, soudče,
a mír dej dnům mým.

Jak jsem žil?
Snad jak uměl jsem žít,
duše nesnáší třpyt,
není výkladní skříň.

Posuď sám,
nejsem prostý všech vin,
světce znám snad jen z kin,
denně věřím jim míň.

Sčítej mé hříchy
i zásluhy, přísný můj soudče,
chci příliš, já vím.
A nářků mě zbav,
mysl mou protkej svítáním, soudče,
a mír dej dnům mým.

Ó...

A nářků mě zbav,
mysl mou protkej svítáním, soudče,
a mír dej dnům mým.

Soudče, jen mír dej dnům mým.